

Krajský súd, Žilina
Oroľská 3
010 01 Žilina
Slovenská republika

Váš list číslo/zo dňa	Naše číslo	Vybavuje/linka	Bratislava
31S/148/2022 01.03.2023	ÚVZSR/OLP/2594/8482/2023	Mgr. Lucia Skoršepová	16. 03. 2023

Vec

Vyjadrenie k správnej žalobe – d u p l i k a

Dňa 01.03.2023 bola Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „ÚVZ SR“) doručená výzva Krajského súdu v Žiline na podanie vyjadrenia (dupliky) k vyjadreniu žalobcu (replika) veci žalobcu: AMJ Restaurant, s.r.o., so sídlom Oškerda 106, 023 32 Kysucké Nové Mesto, IČO: 51 976 455 (ďalej len „žalobca“), právne zastúpený Advokátskou kanceláriou ŠČURY, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 2618, 022 01 Čadca (ďalej len „právny zástupca“), proti žalovanému: Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, Trnavská cesta 52, Bratislava (ďalej len „žalovaný“) o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ÚVZSR/OLP/1257/16293/2022 zo dňa 26.05.2022, a to v lehote do 20 dní od doručenia predmetnej výzvy.

Žalovaný na základe predmetnej výzvy uvádza k veci nasledovné:

Na úvod vyjadrenia žalobca opäť uvádza, že v zákone č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov SR v § 1 ods. 1 sa v žiadnom prípade neuvádza normatívny právny akt tzv. COVID automat.

K predmetnému sa žalovaný vyjadril už vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 12.12.2022. COVID automat je systémom (dokumentom), ktorým sa počas pandémie ochorenia COVID – 19 sledoval vývoj epidémie, pričom na základe tohto systému sa následne mohli prijímať adekvátne protipandemické opatrenia s cieľom zabrániť šíreniu ochorenia COVID – 19 v najviac postihnutých okresoch. COVID automat bol schválený uznesením vlády a toto uznesenie bolo publikované v Zbierke zákonov SR. Žalovaný zdôrazňuje, že nie je, ani nebol subjektom, ktorý COVID automat vydával.

Tento systém sledovania vývoja pandémie v jednotlivých okresoch neukladal povinnosti, bol len prostriedkom, na základe ktorého mohli byť opatrenia prijímané, a teda povinnosti nikdy priamo neukladal.

Účastník konania je právne zastúpený advokátom, vzhľadom na túto skutočnosť teda právny zástupca musí vedieť, že nepostačuje uviesť citácie právnych predpisov bez toho, aby neuviedol, čo predmetnou citáciou chcel uviesť. Odkaz sa ustanovenie zákona nepostačuje.

Podľa § 57 ods. 1 písm. a) až e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok ak tento zákon nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis

Podľa § 182 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok sa v správnej žalobe okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 musia uviesť dôvody žaloby, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca považuje napadnuté výroky rozhodnutia alebo opatrenia za nezákonné (žalobné body).

Ako vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 2 Azs 92/2005 zo dňa 20.12.2005, skutkové tvrdenia obsiahnuté v správnej žalobe nemôžu byť iba typovou charakteristikou „obvyklých nezákonností“, ale musia predstavovať jasne individualizovaný, od iných konkr. dejov či okolností jednoznačne odlíšiteľný popis. Konkretizácia faktov dostatočne substancovanými žalobnými bodmi je dôležitá nielen z hľadiska správneho súdu pre vytýčenie medzí, v ktorých sa má a môže správny súd pohybovať, ale má význam aj pre žalovaného, aby mohol v súlade so zásadou rovnosti účastníkov náležite využiť možnosti procesnej obrany a v konaní zodpovedajúcim spôsobom argumentovať. Ohľadom právnej argumentácie sa žalobca nemôže uspokojiť len so všeobecným odkazom na určité ustanovenia zákona bez súvislosti so skutkovými námietkami. Žalobca musí uviesť, aké aspekty dejov či okolností uvedené v rámci skutkových tvrdení považuje za základ ním tvrdenej nezákonnosti.

Ako žalovaný uviedol už v napadnutom rozhodnutí č. ÚVZSR/OLP/1257/16293/2022 zo dňa 26.05.2022, žalovaný je na úseku verejného zdravotníctva ústredným orgánom štátnej správy, pričom pri tomto tvrdení je potrebné vychádzať z viacerých rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky.

To, že Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky s normotvornou právomocou na úseku verejného zdravotníctva či to, že je na tomto úseku ústredným orgánom štátnej správy, vychádza z uznesení Ústavného súdu (ďalej len „ÚS SR“) sp. zn. PL. ÚS 10/2021 zo dňa 13.07.2021, ktorým ÚS SR prijal na ďalšie konanie návrh poslancov o súlade vyhlášky ÚVZ SR s Ústavou SR, ako aj uznesenia sp. zn. PL. ÚS 11/2021 zo dňa 27.07.2022, ktorým ÚS SR prijal na ďalšie konanie návrh poslancov o súlade vyhlášky ÚVZ SR s Ústavou SR.

ÚS SR v uzneseniach sp. zn. PL. ÚS 10/2021 (v bode č. 14.) konštatoval: „Podľa čl. 125 ods. 1 písm. b) ústavy ústavný súd rozhoduje o súlade všeobecne záväzných právnych predpisov ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy a dôsledkom výslovného znenia čl. 122 ústavy je, že každý orgán štátnej správy sa musí považovať buď za ústredný alebo za miestny. Ak jeho postavenie nie je možné prima facie určiť, treba postupovať podľa materiálnych kritérií, keďže samotné nezaradenie orgánu štátnej správy ani do jednej kategórie nemôže mať za následok vylúčenie jeho normotvorby z prieskumu ústavným súdom. V súvislosti s tzv. pandemickou normotvorbou na úseku verejného zdravotníctva ústavný súd uvádza, že pôsobnosťou úradu verejného zdravotníctva (na rozdiel od regionálnych úradov verejného zdravotníctva) je celé územie Slovenskej republiky, a teda je potrebné ho na účely čl. 125 ods. 1 písm. b) ústavy považovať za ústredný orgán štátnej správy, a to aj napriek tomu, že nepatrí medzi ústredné orgány štátnej správy vymenované v zákone č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 575/2001 Z. z.“).“

Podobne tomu bolo aj v prípade uznesenia sp. zn. PL. ÚS 11/2021 (bod č. 16.), podľa ktorého: „Podľa čl. 125 ods. 1 písm. b) ústavy ústavný súd rozhoduje o súlade všeobecne záväzných právnych predpisov ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy a dôsledkom výslovného znenia čl. 122 ústavy je, že každý orgán štátnej správy sa musí považovať buď za ústredný alebo za miestny. Ak jeho postavenie nie je možné prima facie určiť, treba postupovať podľa materiálnych kritérií, keďže samotné nezaradenie orgánu štátnej správy ani do jednej kategórie nemôže mať za následok vylúčenie jeho normotvorby z prieskumu ústavným súdom. V súvislosti s tzv. pandemickou normotvorbou na úseku verejného zdravotníctva ústavný súd uvádza, že pôsobnosťou úradu verejného zdravotníctva je celé územie Slovenskej republiky, a teda je ho na účely čl. 125 ods. 1 písm. b) ústavy možné považovať za ústredný orgán štátnej správy. Taký prístup zodpovedá aj doterajšej rozhodovacej praxi ústavného súdu reprezentovanej nálezom sp. zn. PL. ÚS 17/2014, v ktorom ústavný súd podrobil ústavnému prieskumu vyhlášku Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ktorý (rovnako ako úrad verejného zdravotníctva) nemožno formálne považovať za ústredný orgán štátnej správy v zmysle zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov.“ ÚS SR sa v tomto uznesení sám odvolával na svoj nález sp. zn. PL. ÚS 17/2014, v ktorého bode č. 16.3 síce konštatoval, že Úrad pre reguláciu sieťových odvetví nemožno formálne považovať za ostatný ústredný orgán štátnej správy v zmysle zákona č. 575/2001 Z. z., avšak v súlade s bodom č. 16.15 plní Úrad pre reguláciu sieťových odvetví pre oblasť regulácie sieťových odvetví materiálne funkciu ústredného orgánu štátnej správy.

Ohľadom vydávania vyhlášok ako všeobecne záväzných právnych aktov iným postupom, ako ustanovuje zákon č. 400/2015 Z. z., žalovaný uvádza, že vyhlášky boli a sú vydávané na základe splnomocňovacieho ustanovenia, ktorým je čl. 123 Ústavy SR v spojení s ust. § 59b zákona č. 355/2007 Z. z. Opäť sa žalovaný odvoláva v tejto súvislosti na vyššie uvedené rozhodnutia ÚS SR, ktorý sa v predmetných veciach zaoberal aj touto otázkou.

Žalovaný sa vo všeobecnosti pridržiava názoru vysloveného už vo vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 12.12.2022, kedy viackrát uviedol, že žaloba žalobcu je smerovaná výlučne proti zákonnosti vyhlášok ÚVZ SR, a teda preskúmavanie súladu vyhlášok s inými právnymi predpismi nespadá v súlade s § 7 písm. c) pod kompetencie správneho súdnictva.

Právomoc ÚVZ SR na vydávanie všeobecne záväzných právnych predpisov – vyhlášok, je daná zákonom č. 355/2007 Z. z., a to konkr. ust. § 5 ods. 4 písm. k) zákona č. 355/2007 Z. z.

Podľa § 48 ods. 4 zákona č. 355/2007 Z. z. Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky vydáva opatrenia pri ohrození verejného zdravia. Ohrozením verejného zdravia v zmysle § 2 ods. 1 písm. ze) zákona č. 355/2007 Z. z. je „nepredvídané a nekontrolované ohrozenie verejného zdravia chemickými, biologickými alebo fyzikálnymi faktormi vrátane takého ohrozenia verejného zdravia, ktoré má medzinárodný dosah“. Ohrozenie verejného zdravia II. stupňa nastáva podľa § 48 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z. z. pri:

- výskyte prenosného ochorenia, podozrení na prenosné ochorenie alebo podozrení na úmrtie na prenosné ochorenie nad predpokladanú úroveň,
- uvoľnení chemických látok ohrozujúcich život, zdravie, životné prostredie a majetok alebo
- úniku mikroorganizmov alebo toxínov z uzavretých priestorov.

V zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva sa mimoriadnou situáciou rozumie obdobie ohrozenia alebo obdobie pôsobenia následkov mimoriadnej udalosti na život, zdravie alebo majetok, ktorá je vyhlásená podľa tohto zákona; počas nej sa vykonávajú opatrenia na záchranu života, zdravia alebo majetku, na znižovanie rizík ohrozenia alebo činnosti nevyhnutné na zamedzenie šírenia a pôsobenia následkov mimoriadnej udalosti. Mimoriadnou udalosťou je v tomto prípade ohrozenie zdravia pre výskyt prenosného ochorenia COVID-19. V súvislosti s ohrozením verejného zdravia II. stupňa z dôvodu ochorenia COVID-19 spôsobeným korona vírusom SARS-CoV-2 na území Slovenskej republiky podal Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky v súlade s § 48 ods. 5 zákona č. 355/2007 Z. z. návrh na vyhlásenie mimoriadnej situácie, ktorá bola Uznesením vlády Slovenskej republiky č. 111 z 11. marca 2020 dňa 12.03.2020 od 06:00 hod. vyhlásená. Uznesenie Vlády Slovenskej republiky č. 111 v časti C ukladá síce členom vlády, predsedom ostatných ústredných orgánov štátnej správy a ministerke vnútra úlohy v súvislosti s vyhlásenou mimoriadnou situáciou, avšak v čase vyhlásenej mimoriadnej situácie si všetky orgány aj naďalej plnia svoje zákonné úlohy a vykonávajú svoju činnosť. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ samotný zákon č. 355/2007 Z. z. a ani zákon č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva nevyklúča, aby mal aj po vyhlásení mimoriadnej situácie Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky pôsobnosť na nariaďovanie opatrení, je daná pôsobnosť ÚVZ SR nariaďovať opatrenia pri ohrození verejného zdravia v zmysle § 12 a § 48 ods. 4 zákona č. 355/2007 Z. z. aj po vyhlásení mimoriadnej situácie. Vychádzajúc z ustanovení druhej časti zákona č. 355/2007 Z. z. možno konštatovať, že právomoc nariaďovať opatrenia pri ohrození verejného zdravia majú viaceré orgány verejného zdravotníctva, a to Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, regionálne úrady verejného zdravotníctva, Ministerstvo zdravotníctva SR a orgány verejného zdravotníctva mimo rezortu zdravotníctva.

Žalobca ďalej v replike odcitoval body č. 74-85 nálezu ÚS SR č. PL. ÚS 4/2021 zo dňa 08.12.2021, ktorým bol konštatovaný nesúlad ust. § 4 ods. 1 písm. g) zákona č. 355/2007 Z. z. s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a 3 a s čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 2

Ústavy SR.

Nález ÚS SR sp. zn. PL. ÚS 4/2021 zo dňa 08.12.2021 však nemá so žalovaným žiadnu spojitosť, pretože sa týka pozastavenia účinnosti ustanovenia o kompetenciách ministerstva, a nie ÚVZ SR.

Žalovaný má za to, že dostatočne preukázal konanie v súlade so zákonom, na svojom rozhodnutí zo dňa 26.05.2022 trvá a nevidí dôvod na to, aby bolo žalobcovi v konaní vyhovené, vzhľadom na to, že jeho podanie označené ako správna žaloba správnou žalobou nie je a správny súd nemá v oblasti, ktorá je obsahom „správnej žaloby“ kompetencie rozhodovať.

Žalovaný sa v plnom rozsahu pridrižiava svojich tvrdení uvedených ako v napadnutom rozhodnutí, tak aj vo svojom vyjadrení zo dňa 12.12.2022 a naďalej žiada správny súd o vydanie nasledovného rozhodnutia:

Krajský súd v Žiline žalobu podanú žalobcom AMJ Restaurant, s.r.o., so sídlom Oškerda 106, 023 32 Kysucké Nové Mesto, IČO: 51 976 455 proti žalovanému Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, Trnavská cesta 52, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ÚVZSR/OLP/1257/16293/2022 zo dňa 26.05.2022 z a m i e t a.

S pozdravom

PhDr. RNDr. MUDr. Ján Mikas, PhD., MPH
hlavný hygienik Slovenskej republiky

Informatívna poznámka - tento dokument bol vytvorený elektronicky

Telefón	E-mail	Internet	IČO
+421 2 49 284 111	podatelna@uvzs.sk	www.uvzs.sk	00607223